

Prelatens brev (mai 2008)

I mai innbyr biskop Javier Echevarría til å søke nærhet til Guds mor i bønner og lære å snakke med Kristus av henne. Her gjengis månedens brev.

20.05.2008

Mine kjære: måtte Jesus bevare mine døtre og sønner!

I dag feirer vi Kristi himmelfartsdag i den universelle Kirke. Enkelte steder flyttes den til nærmeste søndag av pastorale grunner. La oss som vår

Fader foreslo sette oss blant apostlene og de hellige kvinnene, som var vitner til dette siste mysterium i Jesu Kristi liv på jorden.

Det er riktig at Kristi hellige menneskenatur æres, prises og tilbes av hele engleskaren og av de saliges herskarer i himmelen.[1] Vi vil forene våre hjerter med denne lovprisning av vår Jesus. La oss oppdage hvor viktig det er å ta imot den frelsende nåden som han har vunnet for oss. Vi er bevisste om at han kan bebreide også oss for vår svake tro, slik han gjorde med de elleve[2], og derfor bønnfaller vi ham om at han må la det nye livs storhet, det overnaturlige liv strømme inn i oss.

Herren har forlatt oss. Han har steget opp til himmelen for å forberede vår endelige bolig for oss. Derfra – fra Faderens høyre side – når *gratia Capitis*, Hodets nåde, alle lemmer i

det mystiske legeme, som liturgien sier. Før han forlot oss ga han oss i oppdrag å gå ut til hele verden uten frykt, uten falske menneskelige hensyn, med tro og optimisme, for å spre hans lære.[3]

Avstanden mellom det oppdrag vi har fått og våre evner er selvfølgelig uproporsjonalt stor. Vi er altfor små for en så stor oppgave! Hans løfte om å ikke la oss være alene, om å sende Den hellige ånd til oss for å gjøre oss til hans vitner helt til jordens ytterste grenser, gir oss imidlertid sikkerhet. [4] Herrens himmelfart innebærer en stor utfordring og en total tillit fra himmelen for hver enkelt av oss.

Men du og jeg føler oss vergeløse: vi er triste og går for å søke trøst hos Maria.[5] Disse ordene avslutter den hellige Josemarías meditasjon over det andre av herlighetens mysterier. La oss derfor gå til vår Mor for å få trøst, slik at hun får oss

til å bli helt trofaste, standhaftig trofaste, overfor denne forpliktelsen om å vitne om Kristus og hans lære.

I store deler av verden blir mai sett på som Marias måned fremfor noen andre. Jeg minnes den iver som den hellige Josemaría viste når han hvert år forberedte seg på å gi disse dagene et spesielt mariansk preg. La oss allerede nå bestemme oss for hvilke ”blomster” vi vil gi til Vår Frue i de kommende ukene; de småting der vi kan vise Jesus, hennes elskede sønn, og Maria, vår hengivne ærbødighet. La oss tenke på hvilke oppofrelser vi kan gjøre i arbeidet, i kontakt med andre, i våre plikter overfor familien, yrket og samfunnet. Selv om det kan se ut som småting, vil *bonus odor Christi*^[6], Kristi velduft, strømme ut hvis vi utfører dem av kjærlighet og på en kjærlig måte: denne velduft som hver kristen er kalt til å spre i sin opptreden slik at alle andre også kan bli kjent med Jesus og elske ham.

Har du allerede lagt en personlig plan for å ære Vår Frue i disse dagene?

Mai måned er full av høytider til Jomfruens ære og av marianske minnedager knyttet til Opus Deis historie. De hjelper oss til å gjenopplive vårt hjertes hengivne følelser overfor vår Mor etter som dagene går. Med disse linjene vil jeg gjerne hjelpe dere.

I morgen, 2. mai, er det årsdag for den valfart som den hellige Josemaría innførte tradisjonen med Maria-valfarter i mai måned med. Det har allerede gått 73 år: hvor mange tusen besøk har ikke Vår Frue mottatt i disse årene fra hennes døtre og sønner i hele verden, som følger i vår Faders fotspor!

La oss bevare den familiekarakter som den hellige Josemaría ga denne marianske tradisjon i Opus Dei fra begynnelsen av. Mange år senere

skrev han med tanke på valfarten 2. mai 1935: **Det var ikke en valfart i vanlig forstand. Det fantes verken bråk eller trengsel: vi var bare tre personer. Jeg respekterer og elsker disse andre offentlige uttrykk for fromhet, men personlig foretrekker jeg å prøve å gi Maria samme kjærlighet og samme entusiasme ved personlige besøk, eller i små grupper, med en følelse av intimitet.**[7]

Jomfru Maria har så ofte grepet inn for å hjelpe sine barn! For det meste gjelder det gjerninger som går ubemerket hen i menneskehetens historie, men som opplyser mottakernes liv innenfra og gir dem kraft til å bli bedre, til å strebe etter det vanskelige – men oppnåelige – målet å bli forent med Gud, å bli hellige. Betydningen av disse handlinger; og av de sjenerøse svar som de frembringer, vil vise seg når de åpenbares på den ytterste dag. La

oss anstrenge oss for å se på alle hendelser og omstendigheter slik som vår Fader gjorde: ut fra en **evighetens synsvinkel**.

Dessuten er ikke Vår Frue sparsom med sine handlinger for å hjelpe Guds skapninger – slik vil Gud ha det – spesielt i tider når menneskene trenger det mer. Guadalupe, Fatima, Lourdes... og andre Maria-åpenbaringer som Kirken har godkjent, er bare en liten smaksprøve på Marias omsorg, hun som gir seg sjenerøst til sine trengende barn. Hun er den gode Mor som bruker alle hjelpemidler for å føre oss til anger, for å føre oss tilbake til Kristus, for å føre oss enda dypere inn i Guds indre liv.

13. mai minnes vi en av disse åpenbaringer: første gang Jomfru Maria viste seg i Fatima. Måtte hennes budskap om bønn, omvendelse, om bot for synderne,

som spres med så stor kraft fra denne Mariahelligdom stadig lyde for våre ører. Naturligvis takker vi spesielt for den beskyttelse hun ga pave Johannes Paul II da hun reddet hans liv da han ble truffet av flere skudd 13. mai 1981. Vi vil også med takknemlighet huske de mange ganger den hellige Josemaría la seg ved hennes føtter i *capelinha* for å bønnfalle om hennes hjelp for Kirken, for Verket, for alle sjeler. Han gjentok ofte at dette stedet var hans ”tilfluktssted”.

Jeg nevnte Lourdes. I år er det 150-årsjubileum for åpenbaringene. Jeg minnes de anledninger da vår grunnlegger henvendte seg til vår Mor i dette hjørnet av Pyreneene. Jeg ber henne om at alle medlemmer i Opus Dei og de personer som deltar i vårt apostoliske arbeid vokser i iver etter å elske og ære Jomfru Maria hver dag, slik den hellige Josemaría gjorde.

Vår Frue av Guadalupe, som har så stor betydning for evangeliseringen av den nye verden, er svært nærværende også i Opus Deis marianske historie. De kommende dagene vil vi minnes den hellige Josemarías novena til Vår Frue i hennes basilika i Mexico City, fra 16. til 24. mai 1970. Dette var den viktigste årsak til hans første reise til den amerikanske delen av verden. Jeg hadde gleden – jeg ser det som en spesiell nådegave fra Gud – å få være med når han ba for Kirken og for Verket. Mange år senere, i begynnelsen av april 1983, dro jeg tilbake til Guadalupe, denne gang sammen med vår elskede don Álvaro, for å takke Vår Frue for å ha hørt vår Faders brennende bønn.

Vi kan lære uendelig mye av disse dagene i 1970. Nå ber jeg dere tenke på hvor stort vår grunnleggers hjerte var. Jeg husker godt den siste dagen i novenen, 24. mai. Vi ba

rosenkransens tre deler, som vi gjorde hver dag. Før vi begynte å be herlighetens mysterier, fikk den hellige Josemaría oss til å be for hele verdens behov. Europa, Asia, Afrika, Amerika og Oseania viste seg for vårt indre øye i takt med vår Faders ord, mens vi overlot i Vår Frues hellige hender de behov, bekymringer og den angst som rammer millioner av mennesker som bor på jorden. La oss følge hans eksempel i denne iveren etter å utbre fruktene av Jesu Kristi forløsning overalt og blant alle mennesker.

31. mai er også en Mariahøytid. Så snart erkeengelen Gabriel hadde meddelt henne om Johannes Døperens forstående fødsel, *skyndte Maria seg på vei opp i fjellene, til en by i Judea, hvor Sakarias bodde; der gikk hun inn til Elisabet og hilste henne.* [8] Dere ser hendelsen for dere, vi mediterer over den hver dag i det andre av gledens mysterier i

rosenkransen, Marias ankomst, Elisabets ord, den ufødte Johannes Døpers spark av glede... Deretter ble hun i sin slektnings hjem i omtrent tre måneder, for å hjelpe henne med alt hun trengte hjelp til. Hvor mektig er ikke Marias nærvær! Som kommentar til denne hendelsen skriver den hellige Ambrosius: ”Hvis bare hennes inntreden [i huset] hadde så stor innvirkning at barnet sparket av glede i sin mors liv, og moren ble fylt av Den hellige ånd da Maria hilste, hvor mye større må ikke virkningen av Marias nærvær ha hatt i så lang tid?”[9]

Vi kan tilpasse denne kirkefaders og kirkelærers ord på vårt svar til Herren. Hvis vi anstrenger oss for å være svært nær Jomfru Maria i mai og alltid, hvor mange nådegaver kommer ikke til å strømme ned i våre sjeler! Blant annet gleden over å vite at vi er Guds venner og barn.

Jomfru Marias nærvær hver dag i vårt liv er den beste bønneskolen. Dette sa pave Benedikt XVI for noen måneder siden. *Den hellige Lukas sier to ganger at Jomfru Maria "gjemte på det alt sammen og grunnet på det i sitt hjerte" (Lk 2,19 og 2,51). Hun var et menneske som snakket med Gud, med Guds ord og også gjennom de hendelser som Gud snakket til henne med. Magnificater en "vev" av ord fra Den hellige skrift, og det viser oss hvordan Maria levde i en vedvarende samtale med Guds ord, og på denne måten med Gud selv (...). La oss lære av Maria å snakke personlig med Herren og i vårt liv og vårt hjerte grunne på og bevare Guds ord, slik at det blir hver enkelts virkelige føde. På denne måten leder Maria oss gjennom en bønneskole, i en personlig og dyp kontakt med Gud.***[10]**

Før jeg avslutter vil jeg be om deres forbønner for de medlemmer i Opus Dei som skal prestevies i Roma 24.

mai. Måtte Herren ved Jomfru Marias forbønn gjøre dem hellige, lærde og glade.

I måneden som nettopp er slutt foretok jeg to korte reiser, den ene til England og den andre til Østerrike, for å oppmuntre prelaturets medlemmer og medarbeidere i deres apostoliske arbeid i Kirkens tjeneste. Med et levende minne om vår Fader og don Álvaro ba jeg ved Vår Frue av Willesden i London og ved Maria Pötsch i Wien. Også på disse stedene – som i Aparecida, Luján, Lo Vásquez og andre – la den hellige Josemaría hele Verket inn under Vår Frues kappe. La oss lære oss å følge denne sikre beskyttelsens vei.

Som en forlengelse av den hellige Josemarías bønn i 1955 ba jeg i Wien til hun som også er *Stella Orientis* og ba om hennes hjelp til det apostoliske arbeid vi allerede utfører i mange land i det sentrale og østlige Europa,

som tidligere var underlagt kommunismen, og i de andre der de venter på oss: Romania, Bulgaria, Ukraina, Hviterussland... Har du tenkt på å slå følge med dem som valfarter til vår Mor over hele verden? Hva vil du si til personer i nærheten om Jomfru Marias storhet og allmektige forbønn? Har du tenkt på hvordan du kan se på bilder av henne med større hengivenhet? Kommer du til å si hvert "Hill deg Maria" med større andakt?

Vanligvis feires den hellige Josef Arbeideren 1. mai. Jeg henvender meg til denne hellige patriark slik at han lærer oss å vise mange tegn på kjærlighet til hans jomfruelige brud disse ukene og alltid.

Med varmeste hengivenhet velsignes dere av

deres Fader

+ Javier

Roma, 1. mai 2008

[1] Den hellige Josemaría, *Rosenkransen*, Det andre av herlighetens mysterier.

[2] Jf Mk 16,14.

[3] Jf Mt 28,19-20 og Mk 16,15.

[4] Jf Jo 14,15-18 og Mt 28,20.

[5] Den hellige Josemaría, *Rosenkransen*, Det andre av herlighetens mysterier.

[6] 2 Kor 2,15.

[7] Den hellige Josemaría, *Christ Is Passing By*, nr. 139.

[8] Lk 1,39-40.

[9] Den hellige Ambrosius, *Expositio evangelii sancti Lucae*, 2,29.

[10] Benedikt XVI, Møte med prester i Roma, 22/2 2007.

.....

pdf | dokument generert automatisk fra
[https://dev.opusdei.org/nb-no/article/
prelatens-brev-mai-2008/](https://dev.opusdei.org/nb-no/article/prelatens-brev-mai-2008/) (05.08.2025)